

Zbirka odločb sodne prakse

SKLEPNI PREDLOGI GENERALNE PRAVOBRANILKE
TAMARE ČAPETA,
predstavljeni 14. marca 2024¹

Zadeva C-535/22 P

**Aeris Invest Sàrl
proti
Evropski komisiji,**

Enotnemu odboru za reševanje (EOR)

„Pritožba – Ekonomska in monetarna politika – Bančna unija – Enotni mehanizem za reševanje – Uredba (EU) št. 806/2014 – Člen 18 – Pogoji za reševanje – Člen 15 – Cilji reševanja – Člen 22 – Splošna načela instrumentov za reševanje – Člen 296 PDEU – Obveznost obrazložitve – Člen 47 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah – Ničnostna tožba in odškodninska tožba – Reševanje banke Banco Popular“

I. Uvod

1. Enotni mehanizem za reševanje (EMR) je bil vzpostavljen leta 2014.² Prvič je bil uporabljen 6. junija 2017 glede banke Banco Popular Español, SA (v nadaljevanju: Banco Popular).
2. Pritožnica, družba Aeris Invest Sàrl (v nadaljevanju: Aeris Invest), je pravna oseba luksemburškega prava in je bila delničarka banke Banco Popular, preden je bila sprejeta shema za reševanje³ te banke. Pri Splošnem sodišču je bilo vloženi več kot 100 neposrednih tožb fizičnih in pravnih oseb, ki so bile lastnice kapitala v banki Banco Popular pred njenim reševanjem 7. junija 2017.
3. Družba Aeris Invest je v tožbi pred Splošnim sodiščem izpodbijala shemo za reševanje in odobritev Evropske komisije za to shemo zaradi več domnevnih napak ter veljavnost nekaterih določb uredbe o EMR. Tožba je bila s sodbo z dne 1. junija 2022, Aeris Invest/Komisija in EOR (T-628/17, EU:T:2022:315; v nadaljevanju: izpodbijana sodba), zaradi neutemeljenosti zavrnjena.

¹ Jezik izvirnika: angleščina.

² Uredba (EU) št. 806/2014 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. julija 2014 o določitvi enotnih pravil in enotnega postopka za reševanje kreditnih institucij in določenih investicijskih podjetij v okviru enotnega mehanizma za reševanje in enotnega sklada za reševanje ter o spremembi Uredbe (EU) št. 1093/2010 (UL 2014, L 225, str. 1; v nadaljevanju: uredba o EMR).

³ Sklep EOR SRB/EES/2017/08 Enotnega odbora za reševanje z dne 7. junija 2017 z izvršne seje o sprejetju sheme za reševanje banke Banco Popular Español, S.A. (v nadaljevanju: shema za reševanje). Shema za reševanje je bila odobrena s Sklepom Komisije (EU) 2017/1246 z dne 7. junija 2017 o odobritvi sheme za reševanje za Banco Popular Español S.A. (UL 2017, L 178, str. 15; v nadaljevanju: odobritev Komisije).

4. Vzporedno s tem poteka drug pritožbeni postopek v zadevi C-541/22 P, García Fernández in drugi/Komisija in EOR,⁴ v katerem se izpodbija vzporedna sodba Splošnega sodišča, ki se nanaša na isto shemo za reševanje (v nadaljevanju: vzporedna pritožba). Navedene trditve se znatno prekrivajo. Sklepne predloge s tistem pritožbenem postopku predstavljam istega dne (v nadaljevanju: vzporedni sklepni predlogi), sklepne predloge v teh dveh vzporednih zadevah pa je treba brati skupaj.

5. Ob upoštevanju standarda nadzora, predstavljenega v točkah od 5 do 7 vzporednih sklepnih predlogov, bom Sodišču predlagala, naj izpodbijani sodbi potrdi.

II. Dogodki, ki so privedli do postopka pred Splošnim sodiščem

6. Dejansko stanje obravnavane pritožbe, ki je podrobneje pojasnjeno v točkah od 25 do 83 izpodbijane sodbe, je enako kot v vzporednih sklepnih predlogih. Bralca zato napotujem na točke od 9 do 24 tistih sklepnih predlogov.

III. Postopek pred Splošnim sodiščem in izpodbijana sodba

7. S tožbo, vloženo pri Splošnem sodišču 18. septembra 2017, je družba Aeris Invest predlagala razglasitev ničnosti sheme reševanja in odobritve Komisije.

8. Kraljevini Španiji, Evropskemu parlamentu in Svetu Evropske unije je bila 6. avgusta 2018 dovoljena intervencija, 12. aprila 2019 pa je bila intervencija dovoljena tudi banki Banco Santander. Vsi so intervenirali v podporo Komisije in Enotnega odbora za reševanje (EOR).

9. S sklepom z dne 12. maja 2021 je Splošno sodišče EOR odredilo, naj predloži popolne različice sheme za reševanje, vrednotenja 2, ocene Evropske centralne banke (ECB) o propadanju ali verjetnem propadu z dne 6. junija 2017, dopisa banke Banco Popular z dne 6. junija 2017, naslovljenega na ECB, vključno s prilogo k temu dopisu, in dopisa ECB z dne 18. maja 2017, naslovljenega na banko Banco Popular.

10. Po pregledu teh dokumentov je Splošno sodišče s sklepom z dne 9. junija 2021 odločilo, da za rešitev zadeve niso potrebni, in zaupne različice dokumentov izločilo iz spisa ter pritožnici (tožeči stranki na prvi stopnji), Komisiji, Kraljevini Španiji, Parlamentu, Svetu in banki Banco Santander poslalo dopis banke Banco Popular z dne 6. junija 2017, naslovljen na ECB, brez priloge k temu dopisu.

11. Splošno sodišče je tožbo v celoti zavrnilo kot neutemeljeno.

⁴ Izpodbija se sodba z dne 1. junija 2022, Eleveité Invest Group in drugi/Komisija in EOR (T-523/17, EU:T:2022:313; v nadaljevanju: vzporedna izpodbijana sodba).

IV. Postopek pred Sodiščem

12. Družba Aeris Invest v pritožbi, vloženi 9. avgusta 2022, Sodišču predlaga, naj:

- izpodbijano sodbo razveljavi ter v skladu s predlogi tožeče stranke na prvi stopnji pred Splošnim sodiščem:
 - shemo EOR za reševanje razglasi za nično,
 - odobritev Komisije glede sheme za reševanje razglasi za nično in
 - v skladu s členom 277 PDEU razglasi, da se člena 15 in 22 uredbe o EMR ne uporabljata;
- Komisiji in EOR naloži plačilo stroškov, nastalih na prvi stopnji in v pritožbenem postopku;
- podredno, zadevo vrne v razsojanje Splošnemu sodišču in v tem primeru odločitev o stroških pridrži.

13. Komisija, EOR, Svet, Kraljevina Španija in banka Banco Santander Sodišču predlagajo, naj:

- pritožbo v celoti zavrne;
- pritožnici naloži plačilo stroškov.

14. Svet poleg tega Sodišču predlaga, naj:

- v primeru, da Sodišče izpodbijano sodbo razveljavi in o tožbi odloči v skladu s členom 61 Statuta Sodišča Evropske unije, zavrne ugovor nezakonnosti členov 15, 18, 20, 21, 22 in 24 uredbe o EMR.

15. Banka Banco Santander poleg tega trdi, da če bi Sodišče pritožbi ugodilo in v skladu s členom 61 Statuta Sodišča Evropske unije o ničnostni tožbi sólo odločilo, bi moralo:

- v skladu s členom 264, drugi odstavek, PDEU, svojo sodbo omejiti, in sicer tako, da potrdi učinke prodaje banke Banco Popular banki Banco Santander.

V. Analiza

16. Pritožnica v utemeljitev pritožbe navaja osem pritožbenih razlogov. S prvim pritožbenim razlogom zatrjuje, da je Splošno sodišče kršilo člen 18 uredbe o EMR, dolžnost skrbnega ravnanja in dolžnost obrazložitve. Z drugim pritožbenim razlogom pritožnica trdi, da je Splošno sodišče kršilo člena 14 in 20 uredbe o EMR, dolžnost skrbnega ravnanja in člen 296 PDEU. Tretji pritožbeni razlog se nanaša na to, da naj bi Splošno sodišče kršilo dolžnost skrbnega ravnanja, člena 17 in 47 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah (v nadaljevanju: Listina) ter člen 14 uredbe o EMR. Četrty pritožbeni razlog se nanaša na to, da naj bi Splošno sodišče kršilo pravico do obrambe na podlagi člena 47 Listine in člena 296 PDEU. Peti pritožbeni razlog se nanaša na to, da naj bi Splošno sodišče kršilo člen 296 PDEU ter pravico do obrambe na podlagi člena 47

Listine glede zaupnosti sheme za reševanje in vrednotenja 2. Šesti pritožbeni razlog se nanaša na to, da naj bi Splošno sodišče s tem, da je zavrnilo pritožnično zahtevo za dokumente, kršilo člen 47 Listine in člen 6 Evropske konvencije o človekovih pravicah (EKČP). Sedmi pritožbeni razlog se nanaša na to, da naj bi Splošno sodišče s tem, da je zavrnilo ugovor nezakonnosti členov 15 in 22 uredbe o EMR, kršilo člena 17 in 52 Listine, ker naj bi prvonavedena člena pomenila nesorazmeren poseg v lastninsko pravico. Osmi pritožbeni razlog se nanaša na to, da naj bi Splošno sodišče kršilo člena 17 in 52 Listine ter člen 5(4) PEU.

17. Več pritožbenih razlogov v obravnavani pritožbi je enakih kot v vzporedni pritožbi. Zaradi njune povezanosti bom te sklepne predloge razdelila na dva dela: v oddelku A bom obravnavala pritožbene razloge, ki so pritožbama skupni, v oddelku B pa se bom lotila tistih, ki so posebni za obravnavano pritožbo.

A. Pritožbeni razlogi, skupni zadevama C-535/22 P in C-541/22 P

18. Pritožbama sta skupni dve temi. Prva se nanaša na člen 18 uredbe o EMR,⁵ ki ga bom obravnavala v oddelku 1.

19. Druga tema, skupna pritožbama, se nanaša na to, da naj bi Splošno sodišče kršilo dolžnost obrazložitve in člen 47 Listine.⁶ Ti vprašanji bom obravnavala v oddelku 2.

1. Člen 18 uredbe o EMR

a) Člen 18(1)(a) uredbe o EMR

20. Pritožnica v prvem pritožbenem razlogu trdi, da je Splošno sodišče z ugotovitvijo, da so likvidnostne težave lahko razlog, da se za banko lahko šteje, da propada ali bo verjetno propadla, napačno uporabilo pravo,⁷ ker je bila banka, čeprav je imela likvidnostne težave, solventna. V vzporedni pritožbi pritožniki v prvem delu prvega pritožbenega razloga trdijo tudi, da je Splošno sodišče napačno menilo, da plačilna nesposobnost ni pogoj za ugotovitev, da banka propada ali bo verjetno propadla.

21. Drugič, pritožniki v vzporedni pritožbi trdijo tudi, da je Splošno sodišče napačno sprejelo pasivnost EOR glede potrebe po dodelitvi nujne likvidnostne pomoči banki Banco Popular, saj ima EOR dolžnost skrbnega ravnanja, vključno z obveznostjo zagotavljanja nujne likvidnostne pomoči, preden banka propade ali je verjetno, da bo propadla.⁸

22. Kar zadeva prvi zahtevek, so v skladu z obema izpodbijanima sodbama pogoji za ugotovitev propadanja ali verjetnega propada podrobneje urejeni v členu 18(4) uredbe o EMR⁹ in ne zahtevajo, da je banka insolventna, niti ti pogoji ne izključujejo ugotovitve, da banka propada ali bo verjetno propadla, kadar ima nezačasne likvidnostne težave.

⁵ Te trditve so v prvem pritožbenem razlogu v zadevi C-535/22 P in v prvem pritožbenem razlogu v zadevi C-541/22 P.

⁶ Te trditve so v četrtem, petem in šestem pritožbenem razlogu v zadevi C-535/22 P ter v petem in šestem delu drugega pritožbenega razloga v zadevi C-541/22 P.

⁷ Izpodbijana sodba, točke od 275 do 304.

⁸ Vzporedna izpodbijana sodba, točke od 118 do 177.

⁹ Izpodbijana sodba, točka 288; vzporedna izpodbijana sodba, točka 130.

23. Splošno sodišče je nato ocenilo različne vire in pojasnila, na podlagi katerih sta ECB (v oceni propadanja ali verjetnega propada) in EOR (v shemi za reševanje) ravnala v skladu s členom 18(1)(a) uredbe o EMR, kar sta storila glede na akutne likvidnostne težave banke Banco Popular.

24. To je vključevalo letno poročilo banke Banco Popular za leto 2016, znižanje bonitetne ocene banke Banco Popular s strani različnih bonitetnih agencij, negativno poročanje v medijih, likvidnostno kritje banke (ki se je spustilo pod spodnjo mejo 80 %), smernice EBA,¹⁰ ki določajo pogoje za oceno propadanja ali verjetnega propada, in dopis samega upravnega odbora banke Banco Popular.¹¹

25. Splošno sodišče se je sklicevalo na uvodno izjavo 57 uredbe o EMR, v skladu s katero je treba odločitev o reševanju sprejeti, preden subjekt postane insolventen in preden se ves kapital izčrpa. Tako je pravilno ugotovilo, da insolventnost ni edini scenarij, v katerem je mogoče sprejeti odločitev o reševanju.¹²

26. V besedilu uredbe o EMR ali smernic EBA ni ničesar, kar bi kazalo na to, da likvidnostne težave, ki niso začasne, ne morejo voditi do sklepa, da subjekt propada ali bo verjetno propadel. Splošno sodišče je torej pravilno razlagalo člen 18(1) in (4) uredbe o EMR ter presodilo, da ugotovitev, da banka Banco Popular propada ali bo verjetno propadla, izpolnjuje pogoj iz člena 18(4)(c) uredbe o EMR, da „subjekt ni zmožen plačevati svojih dolgov ali drugih obveznosti, ko zapadejo v plačilo, ali obstajajo objektivni elementi, ki potrjujejo ugotovitev, da bo v bližnji prihodnosti do tega prišlo“.

27. Kar zadeva drugi zahtevek, pritožniki v vzporedni pritožbi trdijo, da je Splošno sodišče napačno uporabilo pravo, ko je ugotovilo, da EOR ni prispeval k propadu banke Banco Popular. Trdijo, da je Splošno sodišče napačno ugotovilo, da so vzroki za propadanje ali verjetni propad banke ločeni od ugotavljanja, ali je reševanje skladno z zahtevami člena 18(1)(a) uredbe o EMR.¹³

28. Pritožniki v vzporedni pritožbi trdijo, da uvodna izjava 52 uredbe o EMR¹⁴ EOR nalaga obveznost poskrbeti, da banka pred odločitvijo o reševanju prejme nujno likvidnostno pomoč. Po mojem mnenju je imelo Splošno sodišče prav, ko je v odgovor to trditev zavrnilo z navedbo, da nujna likvidnostna pomoč spada v pristojnost nacionalnih centralnih bank.¹⁵ Namreč, kot sta Komisija in EOR pravilno navedla v pisnih stališčih, uvodne izjave 52 uredbe o EMR ni mogoče razlagati kot pravno podlago za vzpostavitev obveznosti „rešitve banke“ pred sprejetjem odločitve o reševanju.

¹⁰ Smernice Evropskega bančnega organa (EBA) z dne 6. avgusta 2015 o razlagi različnih situacij, v katerih se šteje, da institucija propada ali bo verjetno propadla v skladu s členom 32(6) Direktive 2014/59/EU (EBA/GL/2015/07).

¹¹ Izpodbijana sodba, točke 291, 292, 297 in 298. Glej tudi vzporedno izpodbijano sodbo, točke od 118 do 145.

¹² Izpodbijana sodba, točka 286; vzporedna izpodbijana sodba, točka 132.

¹³ Vzporedna izpodbijana sodba, točka 166.

¹⁴ „EMR bi moral temeljiti na okvirih Uredbe [Sveta] (EU) št. 1024/2013 [z dne 15. oktobra 2013 o prenosu posebnih nalog, ki se nanašajo na politike bonitetnega nadzora kreditnih institucij, na Evropsko centralno banko (UL 2013 L 287, str. 63)] in Direktive 2014/59/EU [Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. maja 2014 o vzpostavitvi okvira za sanacijo ter reševanje kreditnih institucij in investicijskih podjetij ter o spremembi Šeste direktive Sveta 82/891/EGS ter direktiv 2001/24/ES, 2002/47/ES, 2004/25/ES, 2005/56/ES, 2007/36/ES, 2011/35/EU, 2012/30/EU in 2013/36/EU in uredb (EU) št. 1093/2010 ter (EU) št. 648/2012 Evropskega parlamenta in Sveta (UL 2014 L 173, str. 190)]. Zato bi moral biti odbor pooblaščen, da zgodaj posreduje, kadar se finančni položaj ali kapitalska ustreznost subjekta poslabša. Informacije, ki jih odbor na tej stopnji prejme od nacionalnih organov za reševanje ali ECB, so bistvene za odločitev o ukrepih, ki jih lahko izvede za pripravo na reševanje zadevnega subjekta institucije.“

¹⁵ Vzporedna izpodbijana sodba, točka 175.

29. Pritožniki v vzporedni pritožbi trdijo, da je Splošno sodišče kršilo načelo *nemo auditur propriam turpitudinem allegans*, po katerem se nihče ne more sklicevati na svoje protipravno ravnanje, da bi pridobil ugodnost.¹⁶ V okviru tega pritožniki v vzporedni pritožbi trdijo, da je Splošno sodišče napačno ločilo načelo dobrega upravljanja od zakonitosti sheme za reševanje.¹⁷

30. Po mojem mnenju se je Splošno sodišče pravilno osredotočilo na naloge EOR na podlagi uredbe o EMR in pogoje, ki jih ta nalaga za odločanje o reševanju po členu 18(1). Splošno sodišče prav tako ni storilo napake, ko se je odločilo domnevno kršitev EOR obravnavati v okviru odškodninskega zahtevka pritožnikov v vzporedni tožbi, ne pa glede zakonitosti sheme za reševanje.¹⁸

31. Če povzamem, menim, da bi moralo Sodišče vse pritožbene razloge, ki se nanašajo na člen 18(1)(a) uredbe o EMR, zavrnilo.

b) Člen 18(1)(b) uredbe o EMR

32. Prvič, družba Aeris Invest trdi, da so obstajale alternative reševanju in da je zato Splošno sodišče člen 18(1)(b) uredbe o EMR razlagalo napačno.¹⁹ Natančneje, Splošnemu sodišču očita, da ni zahtevalo, da EOR podrobno in nepristransko preuči, zakaj banki Banco Popular ni bila odobrena dodatna nujna likvidnostna pomoč. Podobno pritožniki v vzporedni pritožbi trdijo, da je Splošno sodišče kršilo obveznost obrazložitve, napačno presodilo dokaze in napačno razlagalo člen 18(1)(b) uredbe o EMR.²⁰

33. Splošno sodišče je preučilo (i) dejstvo, da je EOR upošteval nujno likvidnostno pomoč banki Banco Popular, (ii) odobritev te pomoči s strani ECB, in (iii) neobstoj vsakršnega učinka takšne pomoči na „zmanjšanje likvidnostnega položaja banke Banco Popular“. ²¹ Preučilo je tudi dopisa, ki sta si ju glede nujne likvidnostne pomoči poslali ECB in Banco de España (Banka Španije), ki sta po mnenju Splošnega sodišča razkrivala hitrost, s katero se je slabšal položaj banke Banco Popular. ²² Splošno sodišče se je poleg tega sklicevalo na ugotovitev ECB, da tudi če bi bila nujna likvidnostna pomoč odobrena 5. junija 2017, banka Banco Popular svojih obveznosti ne bi mogla izpolniti najpozneje 7. junija 2017. ²³ Nazadnje je Splošno sodišče zaključilo, da na podlagi uredbe o EMR zagotavljanje nujne likvidnostne pomoči ni naloga EOR. ²⁴

34. Ob upoštevanju zgoraj navedenega menim, da je Splošno sodišče pravilno preučilo obveznosti, ki jih ima EOR v skladu s členom 18(1)(b) uredbe o EMR.

35. Drugič, pritožnica razpravlja o zneskih, ki naj bi po njenem mnenju bili dejansko na voljo kot nujna likvidnostna pomoč, vendar ne trdi, da je Splošno sodišče izkrivilo dejstva. Pritožniki v vzporedni pritožbi prav tako izpodbijajo presojo dokazov Splošnega sodišča glede zneskov

¹⁶ Vzporedna izpodbijana sodba, točki 167 in 168.

¹⁷ Izpodbijana sodba, točka 173.

¹⁸ Pritožbeni razlog v zvezi z nepogodbeno odgovornostjo Evropske unije obravnavam v vzporednih sklepnih predlogih v okviru četrtega razloga vzporedne pritožbe (točke od 63 do 87).

¹⁹ Ta pritožbeni razlog se nanaša na izpodbijano sodbo, točke od 305 do 327.

²⁰ Ti očitki se nanašajo na vzporedno izpodbijano sodbo, točke od 178 do 231.

²¹ Izpodbijana sodba, točka 308.

²² Prav tam, točka 310.

²³ Izpodbijana sodba, točka 308; vzporedna izpodbijana sodba, točka 184.

²⁴ Namesto tega je Splošno sodišče na podlagi preučitve dokumentov EOR lahko le ugotovil, da alternativa reševanju ni mogoča (odobritev dodatne nujne likvidnostne pomoči, kar položaju ni pomagalo in neobstoj dodatne nujne likvidnostne pomoči Banke Španije). Izpodbijana sodba, točki 314 in 315.

nujne likvidnostne pomoči, ki bi lahko bila dodeljena, povečanja kapitala, izločitve sredstev, zasebne prodaje tretji osebi ter mogoče državne pomoči in uporabe enotnega sklada za reševanje (ESR).

36. Menim, da te trditve niso dopustne, saj Sodišče ni pristojno za ugotavljanje dejstev ali presojo dokazov, razen če bi pritožniki trdili, da je Splošno sodišče izkrivilo dejstva, in je tako izkrivljanje očitno iz listin v sodnem spisu.²⁵

37. Poleg tega mora stranka, ki zatrjuje izkrivljanje, natančno navesti dokaze, ki naj bi jih Splošno sodišče izkrivilo, in dokazati napake pri analizi, ki so po njenem mnenju povzročile, da je Splošno sodišče izkrivilo dokaze.²⁶

38. V obeh pritožbah so se pritožniki omejili na ponavljanje dejstev, predloženih Splošnemu sodišču, ne da bi dokazali, da je to sodišče izkrivilo dokaze.

39. Ob upoštevanju zgoraj navedenega je treba trditve pritožnikov v zvezi s členom 18(1)(b) uredbe o EMR, kolikor so dopustne, zavrniti.

c) Člen 18(1)(c) uredbe o EMR

40. Pritožniki v vzporedni pritožbi v tretjem delu prvega pritožbenega razloga trdijo, prvič, da je Splošno sodišče napačno razložilo, kako naj se izvede tehtanje interesov v skladu s členom 18(1)(c) in členom 14(2) uredbe o EMR.

41. Drugič, trdijo, da je Splošno sodišče napačno ugotovilo, da obravnava italijanskih bank, ki so propadale ali bi verjetno propadle, pa niso bile rešene, ni bila diskriminatorna.²⁷

42. Tretjič, izpodbijajo odločitev Splošnega sodišča, s katero je ugotovilo, da nove trditve niso dopustne, ker so bile navedene prepozno med postopkom na prvi stopnji.²⁸

43. Kar zadeva prvo trditev, pritožniki v vzporedni pritožbi trdijo, da bi morala EOR in Komisija tehtati javni interes in interese delničarjev.

44. Ko je Splošno sodišče to trditev po mojem mnenju pravilno zavrnilo, je v točki 246 vzporedne izpodbijane sodbe navedlo, da v skladu s členom 14(2) uredbe o EMR pri odločanju o javnem interesu pri reševanju niso pomembni le interesi delničarjev, ampak tudi interesi vlagateljev, zaposlenih in drugih upnikov banke. Poleg tega je analiziralo ugodnosti,²⁹ ki so uravnotežile izgube, ki so jih utrpeli delničarji banke Banco Popular, glede na položaj, v katerem bi banka prenehala po običajnem insolvenčnem postopku.

45. Kar zadeva drugo točko, menim, da Splošno sodišče ni naredilo napake, ko je ugotovilo, da nereševanje italijanskih bank ni primerljiv položaj, ki bi povzročil diskriminacijo. Splošno sodišče se je pravilno sklicevalo na dejstvo, da te banke po mnenju EOR niso opravljale kritičnih funkcij in

²⁵ Sodba z dne 2. septembra 2010, Komisija/Deutsche Post (C-399/08 P, EU:C:2010:481, točka 63); sodba z dne 29. oktobra 2015, Komisija/ANKO (C-78/14 P, EU:C:2015:732, točka 54).

²⁶ Sodba z dne 10. novembra 2022, Komisija/Valencia Club de Fútbol (C-211/20 P, EU:C:2022:862, točka 55).

²⁷ Vzporedna izpodbijana sodba, točka 254.

²⁸ Te domnevne napake naj bi vsebovala vzporedna izpodbijana sodba, točke od 243 do 247, 254 in 261.

²⁹ Namreč v obliki ohranitve kritičnih funkcij, omejitve učinkov na gospodarstvo in finančno stabilnost ter preprečitve izgub upnikov. Vzporedna izpodbijana sodba, točka 247.

da njihovo prenehanje (v nasprotju z reševanjem) ne bi imelo znatnih škodljivih učinkov na finančno stabilnost. Pravilno je navedlo tudi, da bi bila v tem položaju za primerjavo ustrezna banka, za katero je bil prav tako izveden postopek reševanja.

46. Nazadnje menim, da je Splošno sodišče pravilno zavrglo novo trditve pritožnikov v vzporedni pritožbi zaradi zamude. V točki 261 vzporedne izpodbijane sodbe je pojasnilo, da so tožeče stranke na prvi stopnji prepozno navedle trditve, ki se nanaša na člen 24 uredbe o EMR, pri čemer so zamudo zvezi s to trditvijo utemeljevale s tem, da v času vložitve tožbe dokumenti niso bili na voljo.

47. Vendar se dokumenti, kot je poudarilo Splošno sodišče, nanašajo na dejstva, s katerimi so bile tožeče stranke na prvi stopnji seznanjene, tako da prepozna predložitev nove trditve ni bila oprta na dejanske in pravne okoliščine, s katerimi tožeče stranke na prvi stopnji niso bile seznanjene.

48. Zato Sodišču predlagam, naj trditve pritožnikov v vzporedni pritožbi glede člena 18(1)(c) uredbe o EMR zavrne kot neutemeljene.

2. Dolžnost obrazložitve in člen 47 Listine

49. S četrtem, petim in šestim pritožbenim razlogom v tem postopku ter s petim in šestim delom drugega pritožbenega razloga v vzporedni pritožbi pritožniki trdijo, da je Splošno sodišče kršilo dolžnost obrazložitve in člen 47 Listine glede, prvič, sheme za reševanje in vrednotenja 2 in, drugič, zaupnosti nekaterih dokumentov v postopku reševanja ter odločitve Splošnega sodišča, da na prvi stopnji ne odredi pripravljalnih ukrepov.

50. Nadzor katerih obveznosti naj bi Sodišče opravilo v okviru dolžnosti obrazložitve Splošnega sodišča?

51. Sodišče je presodilo, da „mora obrazložitev sodbe Splošnega sodišča jasno in nedvoumno izražati njegovo sklepanje, tako da se zainteresirane stranke lahko seznanijo z utemeljitvijo sprejete odločbe in da Sodišče opravi nadzor“.³⁰ Vendar to ne pomeni, da mora Splošno sodišče izčrpno in drugemu za drugim slediti vsem argumentom strank v sporu, torej je ta obrazložitev lahko implicitna, če „zadevnim osebam omogoča, da se seznanijo z razlogi, iz katerih Splošno sodišče ni sprejelo njihovih argumentov, Sodišču pa omogoča, da ima na voljo dovolj elementov za izvajanje nadzora“.³¹

52. Sodišče je presodilo, da mora „[s]topnja natančnosti obrazložitve odločbe [...] biti sorazmerna z dejanskimi možnostmi in s tehničnimi pogoji ali z rokom, v katerem mora biti sprejeta“.³²

53. Za namene obravnavane pritožbe je torej naloga Sodišča, da preveri, ali je Splošno sodišče svojo odločitev glede tožbenih razlogov na prvi stopnji zadostno obrazložilo.

³⁰ Sodba z dne 19. decembra 2019, HK/Komisija (C-460/18 P, EU:C:2019:1119, točka 38 in navedena sodna praksa).

³¹ Sodba z dne 18. januarja 2024, Jenkinson/Svet in drugi (C-46/22 P, EU:C:2024:50, točka 131).

³² Sodba z dne 6. novembra 2012, Éditions Odile Jacob/Komisija (C-551/10 P, EU:C:2012:681, točka 48 in navedena sodna praksa).

a) Vrednotenja in shema za reševanje

54. Pritožniki s četrtem pritožbenim razlogom navajajo, da je Splošno sodišče pri svojem nadzoru sheme za reševanje glede na resnost likvidnostnih težav banke Banco Popular podalo nezadostno in protislovno obrazložitev, zlasti v zvezi z vrednotenjem 2³³ v shemi za reševanje ter uvodnimi izjavami 23, 24 in 26 sheme za reševanje. Pritožniki v vzporedni pritožbi v šestem delu drugega pritožbenega razloga trdijo, da je Splošno sodišče nadomestilo dolžnost obrazložitve EOR.

55. Dodati je treba, da pritožnica v obravnavani pritožbi dvomi o dejstvih,³⁴ ki jih je Splošno sodišče sprejelo za dokazana, ne da bi zatrjevala, da je Splošno sodišče dejstva izkrivilo.³⁵ Poleg tega tožbeni razlog ni dopusten, kadar „samo dobesedno navaja razloge in argumente, ki so bili predloženi že Splošnemu sodišču, skupaj s tistimi, ki so temeljili na dejstvih, ki jih je to sodišče izrecno zavrnilo [...]. Taka pritožba namreč dejansko pomeni predlog za ponovno preučitev tožbe, vložene pri Splošnem sodišču, za kar pa Sodišče ni pristojno“.³⁶

56. Menim, da je četrti pritožbeni razlog zgolj ponovitev trditve s prve stopnje, ne da bi odgovarjal na trditve Splošnega sodišča. Zato bi moralo Sodišče, kar zadeva te dejanske trditve, ugotoviti, da so nedopustne.

57. Če se Sodišče ne bi strinjalo, menim, da bi moralo ta pritožbeni razlog zavrniti kot neutemeljen. Splošno sodišče je v izpodbijani sodbi ugotovilo, da med ugotovitvama iz vrednotenja 2 ni protislovja, saj ti ugotovitvi služita različnima namenoma: ugotovitev EOR, da je banka Banco Popular solventna, je bila izraz knjigovodske vrednosti banke, medtem ko so različne ocene vrednosti banke³⁷ izražale njeno tržno vrednost.

58. Knjigovodsko vrednost je mogoče najlažje opisati kot vrednost družbe, kot je evidentirana v njeni bilanci stanja. Tržna vrednost je trenutna cena, ki bi jo banka dosegla na trgu.³⁸ Ob upoštevanju te razlage je zato po mojem mnenju Splošno sodišče pravilno ugotovilo, da v vrednotenju 2 ni bilo protislovja, ko se je sklicevalo na to, da je bila banka Banco Popular solventna, medtem ko je bila njena tržna vrednost v najslabšem primeru ocenjena na negativnih 8,2 milijarde EUR.

59. V drugem delu četrtega pritožbenega razloga pritožnica trdi, da je Splošno sodišče kršilo svojo dolžnost obrazložitve, ko je sprejelo, da uvodne izjave 23, 24 in 26 sheme za reševanje zadoščajo za razumevanje vse slabšega stanja banke Banco Popular in potrebe po reševanju. Trdijo, da so informacije splošne in bi se lahko uporabile za vsako likvidnostno krizo.

³³ Za predstavitev različnih vrednotenj glej točke 16, 19 in 23 vzporednih sklepnih predlogov.

³⁴ To se nanaša na zneska pri vrednotenju 1 in vrednotenju 2.

³⁵ Glej sodno prakso, navedeno v opombah 25 in 26 zgoraj.

³⁶ Sodba z dne 28. januarja 2021, Qualcomm in Qualcomm Europe/Komisija (C-466/19 P, EU:C:2021:76, točka 45 in navedena sodna praksa).

³⁷ V tem vrednotenju je bila med drugim ekonomska vrednost banke Banco Popular ocenjena na 1,3 milijarde EUR v najboljšem primeru, na minus 8,2 milijarde EUR v najslabšem primeru in na minus 2 milijardi EUR pri najboljši oceni.

³⁸ Glej izpodbijano sodbo, točka 343. Za pojasnilo o razlikah, ki jih prineseta metodi, glej Macit, F., in Topaloğlu, Z., „Why bank market value to book ratios are so different: evidence from Turkish banking sector“, *Economic and Business Review*, let. 14(2), 2012, str. 169. Za analizo razlik med metodama merjenja dolga glej Bowman, R. G., „The Importance of a Market-Value Measurement of Debt in Assessing Leverage“, *Journal of Accounting Research*, let. 18(1), 1980, str. 242, zlasti str. 245 in 246.

60. Sodišče bi moralo te argumente zavriniti. Kot pravilno poudarja EOR v svojem odgovoru, pritožnikom ni uspelo dokazati, zakaj so informacije o poslabšanju stanja banke Banco Popular splošne, in pojasniti kaj manjka, da bi se njena likvidnostna kriza in potreba po reševanju pravilno razumeli.

61. V šestem delu drugega pritožbenega razloga, ki so ga navedli pritožniki v vzporedni pritožbi, je treba več trditev³⁹ razglasiti za nedopustne. Čeprav pritožniki navajajo ustrezno točko vzporedne izpodbijane sodbe, se v vzporedni pritožbi sklicujejo le na splošno pomanjkljivo obrazložitev, ne da bi opredelili napako, ki naj bi jo storilo Splošno sodišče.⁴⁰ Poleg tega v fazi pritožbe navajajo nove trditve o nezaupni različici vrednotenja 2, kar ni dopustno.⁴¹

62. Kar zadeva utemeljenost, je treba obravnavati še dve trditvi. Prvič, pritožniki v vzporedni pritožbi trdijo, da je Splošno sodišče napačno ugotovilo, da je Komisija izpolnila svojo dolžnost obrazložitve, ko je odobrila shemo za reševanje.⁴² Drugič, trdijo, da je Splošno sodišče napačno ugotovilo, da je njihova trditev, s katero so se sklicevali na kršitev doktrine Meroni glede obsega sodelovanja Komisije pri postopku reševanja, prepozna.⁴³

63. Glede prve trditve je Splošno sodišče ugotovilo, da odobritev Komisije izpolnjuje obveznost obrazložitve in pojasnjuje sklicevanja na shemo za reševanje. Splošno sodišče se je sklicevalo na člen 18(7) uredbe o EMR, v skladu s katerim lahko Komisija shemo za reševanje podpre ali ji nasprotuje glede njenih diskrecijskih vidikov. To po mnenju Splošnega sodišča pomeni, da Komisija pravzaprav ne sme ponoviti obrazložitve EOR iz sheme za reševanje, ampak jo sme zgolj podpreti.

64. Povedati je treba, da je vprašanje, ali je bila odobritev Komisije zadostna ali zgolj samodejna odobritev odločitve EOR, Splošno sodišče že obravnavalo v eni od vzorčnih zadev, *Algebris*,⁴⁴ zoper katero ni bilo pritožbe pred Sodiščem. Splošno sodišče je ugotovilo, da je sklicevanje Komisije na shemo za reševanje in razloge, navedene v njej, v zadostni meri izpolnilo dolžnost obrazložitve. Štelo je, da „sta shema za reševanje in njena obrazložitev del konteksta“,⁴⁵ v katerem je bila sprejeta odobritev Komisije.

65. S to ugotovitvijo se strinjam.⁴⁶ Če je sama shema za reševanje zadostno obrazložena, Komisija tudi potrjuje, da je EOR izpolnil svojo dolžnost obrazložitve. Povedano drugače, če Komisija meni, da shema za reševanje te dolžnosti ne izpolnjuje, bi ji morala ugovarjati in zahtevati, da EOR shemo za reševanje spremeni.

66. Zato v obrazložitvi Splošnega sodišča glede odobritve Komisije ne najdem nobene napake.

³⁹ Gre za trditve, ki se nanašajo na EOR in njegovo domnevno kršitev dolžnosti obrazložitve v zvezi s shemo za reševanje glede izbire družbe Deloitte kot neodvisnega cenilca. Nekatere trditve v tem delu so tudi ponovitev trditev glede člena 18 uredbe o EMR, obravnavanih zgoraj (ali je huda likvidnostna kriza podlaga za ugotovitev, da banka propada ali bo verjetno propadla; ali ima EOR kakšno vlogo pri odobritvi nujne likvidnostne pomoči).

⁴⁰ Kar je v skladu s sodbo Sodišča z dne 28. aprila 2022, *Changmao Biochemical Engineering/Komisija* (C-666/19 P, EU:C:2022:323, točke od 187 do 189), treba šteti za nedopustno. Poleg tega „pritožba, ki ne vsebuje nobene utemeljitve, s katero bi se natančneje opredelila napačna uporaba prava v zadevni sodbi ali sklepu, ne izpolnjuje te zahteve“. Sodba z dne 14. oktobra 2021, *NRW.Bank/EOR* (C-662/19 P, EU:C:2021:846, točka 36).

⁴¹ V skladu s členom 170(1) Poslovnika Sodišča s pritožbo ni mogoče spreminjati predmeta spora pred Splošnim sodiščem. Glej tudi sodbo z dne 1. februarja 2007, *Sison/Svet* (C-266/05 P, EU:C:2007:75, točka 95).

⁴² Vzporedna izpodbijana sodba, točke od 570 do 578.

⁴³ Vzporedna izpodbijana sodba, točke od 579 do 581. Sodba z dne 13. junija 1958, *Meroni/Visoka oblast* (9/56, EU:C:1958:7).

⁴⁴ Sodba z dne 1. junija 2022, *Algebris (UK) in Anchorage Capital Group/Komisija* (T-570/17, EU:T:2022:314).

⁴⁵ Prav tam, točka 151.

⁴⁶ Glej tudi sklepne predloge generalne pravobranilke T. Čapeta v zadevi *Komisija/EOR* (C-551/22 P, EU:C:2023:846, točke od 123 do 128).

67. Nazadnje, Splošno sodišče je ugotovilo, da so pritožniki v vzporedni pritožbi trditev, ki temelji na doktrini Meroni,⁴⁷ prvič navedli v repliki, in jo zato štelo za nedopustno.

68. Splošno sodišče je pojasnilo, da so tožeče stranke v tožbi na prvi stopnji trdile, da je Komisija kršila svojo dolžnost obrazložitve, ker je bila to njena dolžnost v skladu z doktrino Meroni. V repliki na prvi stopnji so dodatno trdile, da vloga Komisije v postopku reševanja na splošno krši načelo prenosa pooblastil iz člena 291 PDEU in doktrino Meroni.

69. To sta dejansko različni trditvi, od katerih bi se lahko zadnja implicitno razumela kot ugovor nezakonitosti člena 18 uredbe o EMR, ki določa vlogo Komisije pri sprejetju ukrepa za reševanje.

70. Zato menim, da Splošno sodišče ni storilo napake, ko je ugotovilo, da je ta trditev prepozna in torej nedopustna.

b) Zaupnost sheme za reševanje in drugih dokumentov

71. S petim pritožbenim razlogom pritožniki trdijo, da je Splošno sodišče storilo napako,⁴⁸ ko je ugotovilo, da pritožnica ni upravičena do prejema celovite (zaupne) različice sheme za reševanje. Poleg tega trdijo tudi, da je Splošno sodišče napačno ugotovilo, da nezaupna različica sheme za reševanje ni kršila člena 88(1) uredbe o EMR.

72. Pritožnica dalje trdi, da je Splošno sodišče naredilo napako, ko je ugotovilo, da je pritožnica lahko vložila neposredno tožbo zoper shemo za reševanje, in ko je ugotovilo, da je lahko podala pripombe o poznejši objavi manj zaupne različice, ki se je zgodila med postopkom na prvi stopnji, preden so vložili repliko. Nazadnje pritožnica Splošno sodišče graja, ker je ugotovilo, da popolne različice (ki vsebuje zaupne informacije) sheme za reševanje, vrednotenj 1 in 2 ter drugih dokumentov, ki se nanašajo na reševanje, niso upoštevne za rešitev spora.⁴⁹

73. Pritožniki v vzporedni pritožbi v petem delu drugega pritožbenega razloga trdijo, da je Splošno sodišče v točkah 503 in 504 vzporedne izpodbijane sodbe napačno ugotovilo, da njihove pravice obrambe niso bile kršene, ker niso imeli vpogleda v vse spise postopka reševanja.

74. Skratka, ali je Splošno sodišče v obeh izpodbijanih sodbah pravilno preučilo potrebo tožečih strank na prvi stopnji po vpogledu v zaupne različice sheme za reševanje in povezanih dokumentov? Menim, da jo je.

75. Splošno sodišče je najprej določilo standard nadzora v zvezi s členom 47 Listine, pri čemer je posebej upoštevalo kontekst uredbe o EMR, ki v členu 88(5) predpisuje obveznost EOR, da zagotovi, da nobeno razkritje, ki ga izvede, ne vsebuje zaupnih informacij,⁵⁰ in člen 88(1) te uredbe, v skladu s katerim se „[i]nformacije, ki so predmet zahtev varovanja poklicne skrivnosti, [...] ne razkrijejo drugemu javnemu ali zasebnemu subjektu, razen kadar je razkritje potrebno za namene sodnega postopka“.

⁴⁷ Doktrina izhaja iz sodbe z dne 13. junija 1958, Meroni/Visoka oblast (9/56, EU:C:1958:7). Za razlago doktrine in moja stališča o njeni uporabljivosti v postopku reševanja glej sklepne predloge generalne pravobranilke T. Čapeta v zadevi Komisija/EOR (C-551/22 P, EU:C:2023:846, točke od 75 do 97).

⁴⁸ V izpodbijani sodbi, točke od 356 do 402.

⁴⁹ Prav tam, točka 723.

⁵⁰ Prav tam, točke 356 in od 363 do 365.

76. Splošno sodišče je tudi zavrnilo trditev pritožnice, da bi morala biti seznanjena s popolno različico sheme za reševanje in drugih dokumentov, ki so jo utemeljevali s sklicevanjem na sodno prakso v zvezi z omejevalnimi ukrepi. Ugotovilo je, da v nasprotju z omejevalnim ukrepom, s katerim se zamrznejo posameznikova sredstva, shema za reševanje ni posamičen ukrep zoper delničarje banke.⁵¹

77. Enaka logika je Splošno sodišče vodila tudi pri tem, da je v vzporedni sodbi zavrnilo trditev tožečih strank na prvi stopnji, da bi v skladu s členom 90(4) uredbe o EMR morale imeti vpogled v spis. Po mnenju Splošnega sodišča se tak vpogled omogoči samo subjektu, ki je predmet sheme za reševanje, torej banki Banco Popular, in ne njenim delničarjem ali upnikom.⁵²

78. Splošno sodišče je dalje razločevalo obveznost zaupnosti, ki jo ima EOR po uredbi o EMR, od pravice do vpogleda v dokumente v skladu z Uredbo št. 1049/2001,⁵³ na katero so se sklicevale tožeče stranke. To primerjavo je zavrnilo, ker je uredba o EMR določila splošno pravilo, da je razkritje zaupnih informacij, ki jih ima EOR, prepovedano.⁵⁴

79. Namesto tega je Splošno sodišče z vzpostavitvijo analogije z Direktivo 2004/39,⁵⁵ katere člen 54(1) ustreza členu 88(1) uredbe o EMR, po mojem mnenju pravilno ugotovilo, da cilj teh dveh določb ni podeliti javnosti dostop do dokumentov.

80. Splošno sodišče je nato zelo podrobno analiziralo obveznosti varovanja tajnosti v zvezi s shemo za reševanje, vrednotenjem 2 in dokumenti, na katere se je EOR oprl pri svoji odločitvi. Opisalo je različne škodljive posledice, ki bi jih lahko imelo popolno razkritje.⁵⁶

81. Splošno sodišče je tudi pojasnilo, da se člen 88(1) uredbe o EMR nanaša na *možnost* sodišča, da odredi razkritje, če je to potrebno za namene sodnega postopka, in ne pomeni, kot so trdile tožeče stranke na prvi stopnji, da razkritje postane *obvezno* vsakič, ko se začne sodni postopek.⁵⁷

82. Glede trditve, da je EOR neupravičeno omejil vpogled v shemo za reševanje, ker je objavil manj redigirane nezaupne različice sheme za reševanje ter vrednotenj 1 in 2, je Splošno sodišče navedlo, da je potek časa (v tem primeru osem mesecev) okoliščina, ki lahko vpliva na to, ali so pogoji, od katerih je odvisna zaupnost zadevnih informacij, v nekem trenutku izpolnjeni.⁵⁸ Pojasnilo je, po mojem mnenju dovolj podrobno, da poznejša objava dodatnih informacij ni vplivala na pravico tožečih strank na prvi stopnji, da vložijo neposredno tožbo in na dodatne informacije odgovorijo v repliki.

⁵¹ Prav tam, točki 358 in 359.

⁵² Vzporedna izpodbijana sodba, točki 503 in 504.

⁵³ Uredba Evropskega parlamenta in Sveta (ES) št. 1049/2001 z dne 30. maja 2001 o dostopu javnosti do dokumentov Evropskega parlamenta, Sveta in Komisije (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 1, zvezek 3, str. 331).

⁵⁴ Splošno sodišče se je v izpodbijani sodbi, točki 383 in 384, sklicevalo na sodbo z dne 19. junija 2018, Baumeister (C-15/16, EU:C:2018:464, točki 38 in 39).

⁵⁵ Direktiva 2004/39/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 21. aprila 2004 o trgih finančnih instrumentov in o spremembah direktiv Sveta 85/611/EGS, 93/6/EGS in Direktive 2000/12/ES Evropskega parlamenta in Sveta ter o razveljavitvi Direktive Sveta 93/22/EGS (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 6, zvezek 7, str. 263).

⁵⁶ Na primer, da bi lahko „spodbudilo delničarje k prodaji vrednostnih papirjev na trgih in privedlo tudi do množičnega dvigovanja vlog, zaradi česar bi se poslabšal finančni položaj banke, s čimer bi bila ogrožena učinkovitost ukrepanja EOR in delovanje trga“. Izpodbijana sodba, točka 373.

⁵⁷ Moj poudarek. Izpodbijana sodba, točki 376 in 377.

⁵⁸ Sklicujoč se v izpodbijani sodbi, točka 390, na sodbo z dne 19. junija 2018, Baumeister (C-15/16, EU:C:2018:464, točki 48 in 49).

83. S šestim pritožbenim razlogom pritožniki trdijo, da je Splošno sodišče storilo napako, ko je v točkah od 721 do 728 izpodbijane sodbe zavrnilo njihov predlog za pripravljalne ukrepe, vključno s tem, da se predložijo različni dokumenti in da se Kraljevini Španiji postavijo pisna vprašanja.

84. Splošno sodišče je, potem ko je EOR odredilo predložitev zaupnih različic sheme za reševanje in različnih drugih dokumentov,⁵⁹ odločilo, da niso upoštevne za rešitev spora.⁶⁰ Pritožnica trdi, da je bila s tem kršena njena pravica do obrambe, ker zaupne različice dokumentov nista videla le EOR in Komisija, temveč tudi Splošno sodišče. Po drugi strani pritožnica trdi, da brez dostopa do teh informacij ni mogla oblikovati novih trditvev ali prilagoditi svojih stališč o obstoječih trditvah.

85. Po mojem mnenju se je Splošno sodišče pravilno sklicevalo na sodno prakso Sodišča, v skladu s katero edino Splošno sodišče presoja potrebo po dopolnitvi informacij, ki so mu na voljo v zadevah, ki jih obravnava. Tako je lahko odločilo na podlagi tožbenih predlogov.⁶¹

86. Zato bi moralo Sodišče peti in šesti pritožbeni razlog ter peti in šesti del drugega pritožbenega razloga v vzporedni pritožbi zavrnilo kot neutemeljene.

B. Posebni pritožbeni razlogi v zadevi C-535/22 P

87. Pritožnica v obravnavani zadevi izpodbija ugotovitve Splošnega sodišča glede domnevnih nepravilnosti v postopku prodaje banke Banco Popular (oddelek 1) ter glede kršitve lastninske pravice v zvezi z nekaterimi določbami uredbe o EMR (oddelek 2) in sheme za reševanje (oddelek 3).

1. Postopek prodaje banke Banco Popular

88. Pritožnica trdi,⁶² da je Splošno sodišče napačno uporabilo člen 14 uredbe o EMR⁶³ v zvezi z iztrženjem kar najvišje prodajne cene. Trdi, da je to eden od ciljev reševanja v skladu s členom 14 uredbe o EMR, ki ga je treba brati v povezavi s členom 39 Direktive 2014/59.⁶⁴ Nazadnje pritožnica trdi, da je Splošno sodišče napačno ugotovilo, da EOR ni imel obveznosti, da pred reševanjem poskusi alternativne ukrepe.⁶⁵

89. Z drugim in tretjim delom tretjega pritožbenega razloga pritožnica, prvič, Splošnemu sodišču očita, da je: (i) kršilo dolžnost skrbnega ravnanja, ko je njene trditve o domnevnih napakah v načrtu reševanja iz leta 2016 zavrglo kot nedopustne; in, da je (ii) Splošno sodišče kršilo njeno pravico do obrambe.

⁵⁹ Našteti v točki 95 izpodbijane sodbe.

⁶⁰ Razen dopisa banke Banco Popular z dne 6. junija 2017, naslovljenega na ECB, ki je bil strankam sporočen. Splošno sodišče je svojo odločitev oprlo na člen 103 Poslovnika. Glej izpodbijano sodbo, točki 380 in 723.

⁶¹ Izpodbijana sodba, točke od 725 do 727.

⁶² Drugi pritožbeni razlog in prvi del tretjega.

⁶³ Izpodbijana sodba, točke od 520 do 569.

⁶⁴ Direktiva 2014/59/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. maja 2014 o vzpostavitvi okvira za sanacijo ter reševanje kreditnih institucij in investicijskih podjetij ter o spremembi Šeste direktive Sveta 82/891/EGS ter direktiv 2001/24/ES, 2002/47/ES, 2004/25/ES, 2005/56/ES, 2007/36/ES, 2011/35/EU, 2012/30/EU in 2013/36/EU in uredb (EU) št. 1093/2010 ter (EU) št. 648/2012 Evropskega parlamenta in Sveta (UL 2014, L 173, str. 190; v nadaljevanju: Direktiva 2014/59).

⁶⁵ Izpodbijana sodba, točke od 669 do 697.

90. Kar zadeva trditve, predstavljene v točki 88 zgoraj, je Splošno sodišče ugotovilo, da cilj kar najvišje prodajne cene ni eden od ciljev iz člena 14(2) uredbe o EMR. Poleg tega je ugotovilo, da je za prodajo banke Banco Popular upošteven člen 39(2)(f) Direktive 2014/59. Ta člen določa postopkovne zahteve za instrument prodaje poslovanja in glede postopka trženja določa, da je „njegov cilj [...] iztržiti kar najvišjo prodajno ceno zadevnih delnic ali drugih lastniških instrumentov, sredstev, pravic ali obveznosti“.

91. Splošno sodišče je podrobno preučilo vsak korak postopka prodaje banke Banco Popular, pri čemer je upoštevalo pojasnila EOR v shemi za reševanje in njegovo tržno odločitev. Pomemben dejavnik, ki ga je upoštevalo Splošno sodišče, je bila potreba, da postopek trženja ostane čim bolj tajen, zato da se prepreči uhajanje informacij, ki bi lahko povzročilo dodatno negotovost in izgubo zaupanja trga ter tako ogrozilo finančno stabilnost.⁶⁶

92. Enako je Splošno sodišče z razlago člena 14(2) uredbe o EMR preučilo domnevno obveznost EOR, da pred reševanjem uporabi alternativne ukrepe. Ugotovilo je, da pritožnica to določbo, po kateri akterji, vpleteni v reševanje, „poskušajo čim bolj zmanjšati stroške reševanja in preprečiti zniževanje vrednosti, razen če je to potrebno za uresničitev ciljev reševanja“,⁶⁷ razlaga napačno. Odločilo je tudi, da se tehtanje interesov in sorazmernost reševanja ne moreta presojati samo glede na poseg v lastninsko pravico delničarjev.⁶⁸

93. Splošno sodišče je nato preučilo obrazložitev v shemi za reševanje glede tega, zakaj drugi instrumenti za reševanje ne bi dosegli ciljev reševanja, zakaj je EOR odstopil od svojega načrta reševanja iz leta 2016 in zakaj uporaba ESR ni prišla v poštev.⁶⁹

94. Menim, da je Splošno sodišče člen 14(2) uredbe o EMR razlagalo pravilno, kar zadeva uravnoteženje različnih interesov, na katere nujno vpliva ukrep za reševanje. Prav tako je temeljito preučilo obrazložitev sheme za reševanje glede drugih alternativ, ki niso bile izvedene.

95. Kar zadeva drugi in tretji del tretjega pritožbenega razloga, predstavljena v točki 89, menim, da nista dopustna. Prvič, Splošno sodišče je ugotovilo, da so bile trditve, ki so se nanašale na načrt reševanja iz leta 2016,⁷⁰ ki ni bil sprejet v končno shemo za reševanje banke Banco Popular, navedene le v repliki in zato niso bile dopustne. Dodalo je, da so vsekakor brezpredmetne pri ugotavljanju veljavnosti nazadnje sprejete sheme za reševanje.⁷¹

96. Strinjam se. Prvič, zdi se, da je na prvi stopnji pritožnica v repliki trdila, da načrt reševanja iz leta 2016 ni bil ustrezno pripravljen,⁷² vendar je argumentacijo od takrat spremenila, tako da trdi, da bi moral biti načrt reševanja iz leta 2016 posodobljen. Ker je to nova trditev v fazi pritožbe, ni dopustna.⁷³

⁶⁶ Izpodbijana sodba, točke od 545 do 552.

⁶⁷ Moj poudarek. Glej tudi izpodbijano sodbo, točki 671 in 672.

⁶⁸ Izpodbijana sodba, točke 486, 487, 673 in 674. Splošno sodišče je preučilo tudi obrazložitev v shemi za reševanje, ki se nanaša na tehtanje interesov (točke do 675 do 679).

⁶⁹ Izpodbijana sodba, točke od 680 do 697.

⁷⁰ Glej točko 10 vzporednih sklepnih predlogov.

⁷¹ Izpodbijana sodba, točki 490 in 491.

⁷² Izpodbijana sodba, točka 688.

⁷³ Glej opombo 41 zgoraj.

97. Tudi če se Sodišče s tem ne bi strinjalo in bi te trditve štelo za dopustne, menim, da so neutemeljene. Tretji odstavek člena 23 uredbe o EMR določa: „Odbor, Svet in Komisija pri sprejemanju sheme za reševanje upoštevajo načrt reševanja iz člena 8 in mu sledijo, razen če odbor ob upoštevanju okoliščin primera oceni, da bodo cilji reševanja učinkoviteje doseženi z ukrepi, ki niso določeni v načrtu reševanja.“

98. Splošno sodišče je pojasnilo, da v načrtu reševanja iz leta 2016 ni bilo mogoče upoštevati likvidnostne krize, s katero se je banka Banco Popular soočala od aprila 2017 dalje.⁷⁴ Poleg tega se je sklicevalo na uvodne izjave od 44 do 46 sheme za reševanje, kjer je EOR pojasnil, „zakaj instrument za reševanje, predviden v načrtu reševanja iz leta 2016, ni bil ustrezen glede na okoliščine na datum reševanja“.⁷⁵ Posledično je EOR instrument za reševanje, ki naj bi se uporabil glede banke Banco Popular, spremenil iz instrumenta reševanja s sredstvi upnikov v instrument prodaje poslovanja.⁷⁶

99. Splošno sodišče je torej to trditev pravilno zavrnilo kot neupoštevno.

100. S tretjim delom tretjega pritožbenega razloga pritožnica trdi, da je Splošno sodišče kršilo njeno pravico do obrambe, ker je ugotovilo, da pritožničina stališča in izvedensko poročilo, ki ga je predložila, ne dokazujejo, kako bi druge alternative dosegle cilje reševanja.

101. Sodišču predlagam, naj ugotovi, da so te trditve očitno nedopustne, ker v nasprotju s členom 169(2) Poslovnika Sodišča⁷⁷ ne opredeljujejo delov izpodbijane sodbe, ki jih izpodbijajo.

102. Nazadnje, Sodišču predlagam, da drugi in tretji pritožbeni razlog, kolikor sta dopustna, zavrne.

2. Ugovor nezakonitosti členov 15 in 22 uredbe o EMR

103. Pritožnica v sedmem pritožbenem razlogu dalje izpodbija presojo Splošnega sodišča o veljavnosti členov 15 in 22 uredbe o EMR.

104. Trdi, prvič, da je Splošno sodišče⁷⁸ napačno uporabilo sodno prakso Sodišča v zvezi z bankami, ki so bile insolventne; drugič, da člena 15 in 22 uredbe o EMR kršita zahtevo po nujnosti, ker sta oblikovana preveč splošno in tako omogočata samovoljno ukrepanje; tretjič, da sta ti določbi v nasprotju s členom 5(4) PEU, ker z njima niso predvidene drugačne rešitve za banke, ki imajo težave z likvidnostjo na eni strani in tistimi, ki imajo težave z insolventnostjo na drugi; četrtič, da sta ti določbi v nasprotju s členom 52 Listine in členom 5(4) PEU, ker z njima ni predvidena možnost popravka odpisa delnic po končnem vrednotenju v skladu s členom 20 uredbe o EMR; nazadnje pritožnica trdi, da sta člena 15 in 22 uredbe o EMR nesorazmerna, saj ne zagotavljata ustreznega nadomestila, izbira med različnimi instrumenti za reševanje pa povzroča diskriminacijo med bankami, ki imajo težave z likvidnostjo, in bankami, ki so insolventne.

⁷⁴ Izpodbijana sodba, točka 689.

⁷⁵ Izpodbijana sodba, točka 691.

⁷⁶ EOR je navedel, da „ni bilo zagotovljeno, da bi instrument reševanja s sredstvi upnikov, predviden v tem načrtu, omogočil takojšnjo in učinkovito odpravo likvidnostne krize banke Banco Popular“. Izpodbijana sodba, točka 691.

⁷⁷ Glej tudi sodbo z dne 21. oktobra 2020, ECB/Estate of Espírito Santo Financial Group (C-396/19 P, EU:C:2020:845, točka 24).

⁷⁸ Izpodbijana sodba, točke od 150 do 219.

105. Najprej je treba navesti, da četrti del tega pritožbenega razloga ni dopusten, saj v njem niso navedeni deli izpodbijane sodbe, ki jih izpodbija.⁷⁹ Poleg tega je nedopusten peti del tega pritožbenega razloga, kolikor se nanaša na diskriminacijo, ki izhaja iz izbire instrumenta za reševanje, saj gre za novo trditev, navedeno v fazi pritožbe.⁸⁰

106. Kar zadeva vsebino, je Splošno sodišče v odgovoru na ugovor nezakonitosti sledilo korakom, potrebnim za ugotavljanje, ali je omejitev lastninske pravice, varovane s členom 17 Listine, lahko upravičena na podlagi člena 52 Listine.⁸¹

107. Začenši s ciljem splošnega interesa, zaradi katerega je bila lastninska pravica omejena, je Splošno sodišče znova pregledalo obsežno sodno prakso Sodišča v okviru finančne krize in pojasnilo tveganja, ki jih propad banke predstavlja za stabilnost finančnega in bančnega sistema v euroobmočju, ter tveganje izgub vlagateljev.⁸²

108. Izbire v členih 15 in 22 uredbe o EMR, kot je podrobno pojasnilo Splošno sodišče, izhajajo iz spoznanj, pridobljenih med finančno krizo od leta 2008 dalje, in temeljijo na načelu, da izgube propadajoče banke prvi nosijo delničarji. Splošno sodišče je prav na podlagi ugotovitev Sodišča v sodbi *Kotnik* presodilo, da delničarji v celoti nosijo tveganje svojih naložb, vključno z gospodarskimi posledicami propada banke, česar torej ni mogoče šteti za kršitev njihove lastninske pravice.⁸³

109. Po mojem mnenju trditve pritožnice, da je Splošno sodišče sodno prakso v zvezi z insolventnimi bankami napačno uporabilo v obravnavanem položaju, ni mogoče sprejeti. Sodba *Kotnik* in druge sodbe Sodišča v zvezi z javnim interesom za finančno stabilnost so bile uporabljene za ponazoritev, da morajo delničarji banke nositi tveganje svoje naložbe, kadar banka propada. Vendar je Splošno sodišče razložilo tudi, da člena 15 in 22 uredbe o EMR določata pogoje za EOR in Komisijo, ko se odločata, ali bosta izvedla ukrep za reševanje in kako. Ob sklicevanju na člen 18(1)(b) uredbe o EMR je navedlo, da se ukrep za reševanje uporabi le, če drugi ukrepi, kot so običajni insolvenčni postopek, državna pomoč ali posojila, v posameznem primeru ne bi bili na voljo.⁸⁴

110. Pritožnica s svojo drugo trditvijo zatrjuje, da je Splošno sodišče ugotovilo, da je omejitev lastninske pravice upravičena, če so izpolnjeni pogoji za reševanje.⁸⁵ Vendar je Splošno sodišče dalje pojasnilo dodatne pogoje, ki jih nalagata člena 18 in 21 uredbe o EMR, ki omejujejo svobodo EOR in Komisije pri določanju parametrov danega ukrepa za reševanje.⁸⁶

111. S tretjo in peto trditvijo pritožnica Splošno sodišče graja, ker naj bi storilo napako, ko je ugotovilo, da sta člena 15 in 22 uredbe o EMR sorazmerna, čeprav se s tema določbama ne razlikuje med bankami, ki imajo težave z likvidnostjo, in bankami, ki so plačilno nesposobne, z vidika uporabljenega instrumenta za reševanje ter obravnave delničarjev in upnikov.

⁷⁹ Glej točko 101 in opombo 77 zgoraj.

⁸⁰ Glej opombo 41 zgoraj.

⁸¹ Izpodbijana sodba, točki 159 in 160.

⁸² Splošno sodišče se v točkah od 161 do 164 izpodbijane sodbe sklicuje na dobro znani korpus sodne prakse Sodišča iz obdobja po krizi: sodbe z dne 19. julija 2016, *Kotnik* in drugi (C-526/14, EU:C:2016:570); z dne 20. septembra 2016, *Ledra Advertising* in drugi/Komisija in ECB (od C-8/15 P do C-10/15 P, EU:C:2016:701); z dne 8. novembra 2016, *Dowling* in drugi (C-41/15, EU:C:2016:836); in z dne 25. marca 2021, *Balgarska Narodna Banka* (C-501/18, EU:C:2021:249).

⁸³ Izpodbijana sodba, točke od 172 do 174.

⁸⁴ Izpodbijana sodba, točke od 180 do 188.

⁸⁵ Izpodbijana sodba, točka 169.

⁸⁶ Izpodbijana sodba, točke 170, 171, 179 in 180.

112. Ob upoštevanju analize glede pogojev za reševanje iz člena 18(1) uredbe o EMR ni razloga, da bi uredba o EMR določala različna pravila o reševanju za banke, ki so insolventne, in za tiste, ki imajo težave z likvidnostjo.

113. Končno, Sodišču predlagam, naj sedmi pritožbeni razlog zavrne.

3. Lastninska pravica in načelo sorazmernosti v shemi za reševanje banke Banco Popular

114. Z osmim pritožbenim razlogom pritožnica trdi, prvič, da je Splošno sodišče napačno razsodilo, da se v uredbi o EMR domneva insolventnost in je torej običajni insolvenčni postopek edina alternativa reševanju; drugič, da je storilo napako, ko je ugotovilo, da postopek, ki je pripeljal do sheme za reševanje, ni bil samovoljen, s tem da je bil oprt na vrednotenje 2; in tretjič, da je napačno ugotovilo, da je neobstoj pravične odškodnine sorazmeren.

115. Kar zadeva prvo trditev, je delno nedopustna, saj v nasprotju s členom 169(2) Poslovnika Sodišča ne opredeljuje dela izpodbijane sodbe, v katerem naj bi Splošno sodišče ugotovilo, da se uredba o EMR opira na domnevo insolventnosti.

116. Pritožnica dalje trdi, da je Splošno sodišče sodno prakso Sodišča v zvezi z insolventnimi bankami napačno uporabilo za položaj banke Banco Popular.⁸⁷ Tako je treba iz istih razlogov, ki so bili predhodno navedeni v zvezi s sedmim pritožbenim razlogom,⁸⁸ to trditev zavrniti.

117. Druga in tretja trditev, da je Splošno sodišče storilo napako, ker ni ugotovilo, da je bila shema za reševanje, ker je bila oprta na vrednotenje 2, samovoljna in da je bila nesorazmerna, ker ni vsebovala pravičnega nadomestila, nista dopustni, ker se prvič navajata v fazi pritožbe.⁸⁹ Natančneje, točke izpodbijane sodbe,⁹⁰ na katere se sklicuje pritožnica, se ne nanašajo na vrednotenje 2 ali pravično odškodnino. Pravzaprav Splošno sodišče teh trditev na prvi stopnji ni obravnavalo.

118. Nazadnje, Sodišču predlagam, naj osmi pritožbeni razlog, kolikor je dopusten, zavrne.

VI. Predlog

119. Glede na navedeno Sodišču predlagam, naj:

- pritožbo zavrne;
- pritožnici naloži plačilo stroškov.

⁸⁷ Izpodbijana sodba, točke od 198 do 208.

⁸⁸ Točki 111 in 112 zgoraj.

⁸⁹ Glej opombo 41 zgoraj.

⁹⁰ Izpodbijana sodba, točke 466, 467, od 474 do 476 in 481.